

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Maatte jeg af Hippocren

Citation: Bording, Anders: "Maatte jeg af Hippocren", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 258.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid117729.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

155. *Ode Altera. Sylvia berømmes etc.*

1.

Maatte jeg af Hippocren
Faa den rette Saft,
Som kand gjøre Stemmen reen
Med forborgen Kraft:
259 Jdelig min Tunge
Til din Priis at siunge
Sig skal røre da,
O ædle Sylvia.

2.

Enten jeg til Engen drev
Eller Heede-Jord,
Eller og i Skuggen blev
Med min unge Hiord,
Ald den Tid jeg vilde
Tænke mig at spilde,
Som ikke blev bested
Til din Fornøj'lighed.

3.

Thi den Himmel-klare Glands
Som udsmykker dig,
Med Fornuftens høje Sands
Blandes artelig:
At jeg ej kand giette
Hvad jeg først skal sætte,
Naar Skiønhed Ære bør,
Forstand og Lof tilhør.

4.

Tusind høvske Møer jeg veed
Som berømmes maa,
Men i Sæders Hældighed
Jngen dig kand naa:
Hvad du vilt begynde
Har forborgen Ynde,
Ja tvinge kand enhver
Til dig at have kier.

5.

Ey hvad maa den Hyrde-Svend
Højt berømme sig,
Som kand blive dygtig kiend

Til at tiene dig:
Ey hvor maa sig fryde
Den som faar at nyde
Saa dyderig en Brud?
Ach! der brast Siugen ud.

✂

6.

Heller jeg ald Jordens Skat,
Dersom jeg fik Kaar,
Overgav og miste plat
End jeg dig ombaar:
Jeg mig lod fornøje
Med din Gunst at eje,
Din Gunst og hulde Tro
Var ald min Verdsens Ro.

✂

7.

Dog naar jeg, O Skønne, vil
Mig besinde ret,
Jeg da kiender mig dertil
Meer end alt for slet:
Kand dog ej des mindre
Hiertet aldrig hindre,
Det hendes Ynsk jo er,
Dog Tungen tier qvær.